

רבים קמים עלי: ג רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ד ואתה יהוה מִגֵּן בְּעַדִי וּמְרִים רֹאשִׁי: ה קולי אל יהוה

זוהר תהלים

לְדוֹד בְּכַרְחוֹ מִפְּנֵי אֲבִשְׁלוֹם בְּנוֹ'. בפסוק הזה התעוררו החברים, אבל מזמור לדוד, למה אמר שירה? אם משום שבנו הוא שקם עליו, יותר קינה היה צריך להיות, שהרי הרע עליו על האדם קצת מקורביו משאחר הרבה. אלא מזמור לדוד, אמר שירה, וכך בקש דוד, שחשב שהקדוש ברוך הוא סלק את חטאו לעולם ההוא. כיון שראה שכאן בעולם הזה רוצה לגבות ממנו, שמו. עוד, שראה שעליונים ממנו היו בעולם שבִּרְחוֹ, וכלם לבדם. יַעֲקֹב בָּרַח, שכתוב (הושע יב) וַיִּבְרַח יַעֲקֹב שָׂדֵה אָרֶם, וברח לבדו. משה ברח, שכתוב (שמות כ) וַיִּבְרַח מֹשֶׁה מִפְּנֵי פְרַעֲהַ, וברח לבדו. ודוד ברח, כל אותם שליטי הארץ וכל אותם גבורי הארץ וראשי ישראל, כלם ברחו עמו, וסובבים מימינו ומשמאלו לשמר אותו מכל הצדדים. כיון שראה השבח הזה, אמר שירה.

וְאֵתָהּ ה' מִגֵּן בְּעַדִי וּמְרִים רֹאשִׁי

(ג ד): [זוהר בראשית פ' לך לך (דף טז ב)]

רבי יוסי פתח ואמר, (תהלים ג) וְאֵתָהּ ה' מִגֵּן בְּעַדִי וּמְרִים רֹאשִׁי. אמר דוד, אף על גב שכל בני העולם יבואו לערוך עמי קרב - ואתה ה' מִגֵּן בְּעַדִי. בא ראה, כתוב מִגֵּן בְּעַדִי. אמר דוד לקדוש ברוך הוא: רבוננו של עולם, מפני מה לא עושים בי חתימה של ברכה כמו שחותמים ברכה באברהם, שכתוב אנכי מִגֵּן לך, ואומרים מִגֵּן אברהם? אמר הקדוש ברוך הוא לדוד: אברהם כבר בחנתיו וצרפתי, ועומד לפני בקיום שלם. אמר לו דוד: אם כן, (שם טו) בְּחַנְנִי ה' וְנִסְנִי צְרַפָּה כְּלִיּוֹתִי וּלְבִי. כיון שעשה אותו הדבר של בת שבע, נזכר דוד לפניו על מה שאמר. אמר (שם יז) בְּחַנְתָּ לְבִי פִּקְדוֹת לִילָה צְרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא זַמְתִּי בַל יַעֲבֹר פִּי. אמר, אני אמרתי בְּחַנְנִי ה' וְנִסְנִי, ואתה בְּחַנְתָּ לְבִי. אני אמרתי צְרַפָּה כְּלִיּוֹתִי, ואתה צְרַפְתָּנִי בַל תִּמְצָא, לא מצאת אותי כראוי. זמתי בל יַעֲבֹר פִּי - מי יתן והדבר הזה שחשבת,

אף על פי שהיה בורח ונגרש ממלכותו לא מנע עצמו לומר שירה לפני הקדוש ברוך הוא

מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו ג

(א): [זוהר חדש פ' נח (דף כט ב)]

פתח, בכנסת ישראל כנגד הקדוש ברוך הוא, וישלח את הערב. שאמר רבי פנחס, כתוב ויאמר דוד כו' קומו ונברחה כי לא תהיה לנו פליטה מפני אבשלום. ואף על